

krav på løn mv. til og med lønmodtagerens faktiske fratræden. Lønmodtagernes Garantifond vil alene dække lønudgifter mv. vedrørende en arbejdsydelse, der reelt er erlagt i skyldnerens virksomhed. Krav fra en lønmodtager, der er opsagt og fritstillet inden fristdagen, dækkes som en konsekvens heraf ikke af fonden.

Lønmodtagernes Garantifond vil også under en betalingsstandsning efter omstændighederne og i lighed med konkurslovens § 95, stk. 2, kunne afvise betalingsanmodninger fra skyldnerens nærtstående, jf. også konkurslovens § 2. Ligeledes vil fonden kunne nægte krav fra virksomhedens øverste ledelse i lighed med konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1, hvis den pågældende i kraft af sin stilling ikke kan anses for at være lønmodtager, således som dette begreb sædvanligvis forstås i dansk ret. Dette er i overensstemmelse med artikel 10, litra c, i ændringsdirektivets artikel 1, nr. 6.

Det foreslås, at indsætte stk. 5 og 6. Bestemmelserne gennemfører ændringsdirektivets artikel 1, nr. 4, hvor artikel 8 a er indsat. I henhold til stk. 5 og 6 skal Lønmodtagernes Garantifond i den transnationale situation dække samme krav, som den ville dække ved den rent nationale insolvensbehandling. Afgørende for, hvilke krav fonden kan dække, vil være om virksomheden er ophørt eller ej.

Virkningen af de foreslåede bestemmelser vil være, at Lønmodtagernes Garantifond fremover skal honorere lønkrav mv. for lønmodtagere, der sædvanligvis udfører eller udførte deres arbejde i Danmark, men som var ansat af en arbejdsgiver etableret uden for Danmark, fx i Polen, hvis arbejdsgiveren i henhold til polsk insolvensret er insolvent som defineret i direktivet, jf. § 1, stk. 3.

De nærmere dokumentationskrav for udbetaling, som Lønmodtagernes Garantifond skal stille for at kunne foretage en udbetaling, fastsættes administrativt, jf. § 10 i lov om Lønmodtagernes Garantifond.

Til nr. 4

I overensstemmelse med artikel 4, jf. ændringsdirektivets artikel 1, nr. 3, fastsætter § 3 begrænsningerne i fondens betalingspligt. Begrænsningerne har til formål at tilgodese direktivets sociale sigte, men også at begrænse udgiftsstigningen for fonden og dermed for det arbejdsgiverfinansierede bidrag, herunder at hindre eventuel spekulation. Det foreslås derfor, at fonden får en lavere dækningsforpligtelse i de situationer, hvor den insolvente virksomhed ikke ophører.

Forslaget til § 3, stk. 1, svarer til den nugældende § 3, stk. 1, 1. pkt., og opretholder de nuværende begrænsninger for udbetalinger ved konkurs og virksomhedsophør, herunder det nuværende maksimumbeløb på 110.000 kr., jf. Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse nr. 345 af 10. maj 2004.

I overensstemmelse med artikel 3, jf. ændringsdirektivets artikel 1, nr. 3, foreslås det, at fondens udbetaling under en betalingsstandsning til hver lønmodtager begrænses til en periode på maksimalt 3 måneders løn mv., dog højst 55.000 kr. Den periodemæssige begrænsning på op til 3 måneder skal sikre en rimelig tid for virksomheden til at afklare de økonomiske overlevelsesmuligheder. Begrænsningen betyder omvendt ikke, at udbetalinger fra fonden skal vedrøre en ubrudt periode på 3 måneder, eller at perioden skal ligge straks efter anmeldelse af betalingsstandsningen. Udbetalingerne skal blot ligge inden for referenceperioden, der fastsætter rammen for fondens betalingsperiode. Det beløbsmæssige loft svarer til en faglært arbejders månedsløn i 3 måneder efter skat i hovedstadsområdet, som i øvrigt er det niveau garantien reguleres i forhold til. Udbetalingsloftet omfatter også krav på løn under ferie og feriegodtgørelse for de lønmodtagere, der er beskæftiget, og som holder ferie under betalingsstandsningen. For at få gavn af garantiordningen betyder loftet, at virksomheder med højt-lønnede medarbejdere må sikre sig ved at anmelde betalingsstandsningen på et så tidligt tidspunkt, at der stadig er likviditet til at betale forskellen mellem fondens dækning og den reelle lønudgift. Udbetalingerne foreslås at ligge inden for en referenceperiode på 18 måneder. Når fonden har påbegyndt en betalingsperiode, vil der ikke i referenceperioden kunne ske udbetalinger udover de fastsatte begrænsninger i forhold til samme arbejdsgiver. Dette gælder også, hvor en arbejdsgiver i perioden anmelder flere betalingsstandsninger, eller der i den transnationale situation indledes flere insolvensbehandlinger i forhold til samme virksomhed, og denne ikke ophører. Begrænsningerne berører omvendt ikke lønmodtagerens ret til ydelser under en senere insolvensbehandling som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-3, jf. § 3, stk. 1, primært konkurs.

Til illustration er nedenfor et eksempel på et forløb med en betalingsstandsning, der efter 5 måneder ender med en konkurs. I eksemplet er lønmodtageren en funktionær med en månedsløn på 40.000 kr. og 3 måneders opsigelsesvarsel. Betalingsstandsningen sker i januar 2006 og konkursen i juni 2006.